

Furtuna

George Topârceanu

Nimeni n-a rămas în stradă.
Norii negri vin grămadă.
Zboară frunzele uscate
În văzduh împrăstiate
Și salcâmi stau să cadă:
Bate vântul, bate...
A ieșit de la răscruce
O femeie care duce
Un copil de mână... Sună
Porți izbite de furtună
Și femeia face cruce:
Fulgeră și tună.
Dar a norilor năframă
Se sfâșie... Biata mamă,
Cu puterile scăzute,
Vrea copilul să-și ajute
Și cu glas pierdut îl cheamă:
- Hai cu mama, iute!
L-a luat acum în brațe.
Ploaia o izbește-n față.
Bolta parcă-i spartă-n două...
Cu mânuțele-amândouă
El de gâtul ei s-agață:
- Plouă, mamă, plouă!